

Γιά τὸ μῆνα **ΟΚΤΩΒΡΙΟ 2026** προγραμματίστηκαν
& σύν Θεῷ θὰ πραγματοποιηθοῦν οἱ ἀκολουθίες:

1/10/2026	ΠΕΜ.	_____	Ἁγιασμός	7 π.μ.
1/10/2026	ΠΕΜ.	_____	Ἱερ. Ευχέλαιο	6 μ.μ.
4/10/2026	ΚΥΡ.	Ἱεροθέου ἀεροπαγίτου Α' ἐπισκόπου Ἀθηνῶν	Θεία Λειτουργία	7.30 π.μ.
11/10/2026	ΚΥΡ.	Πατέρων Ζ' Οἰκ. Συνοδ. - Ἀποστ. Φιλίππου	Θεία Λειτουργία	7.30 π.μ.

18^η ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

Ἀποστόλου & Εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ τοῦ Ἱατροῦ

7/10/2026	ΣΑΒΒΑΤΟΝ	_____	Ἱερ. Παράκληση - ΠΕΡΙΦΟΡΑ Ἱερ. Εἰκόνας	16:00
17/10/2026	ΣΑΒΒΑΤΟΝ	_____	Πανηγυρικός Ἑσπερινός	18:00
18/10/2026	ΚΥΡΙΑΚΗ	_____	Πανηγυρική Θεία Λειτουργία	07:30
18/10/2026	ΚΥΡΙΑΚΗ	_____	Χαιρετισμοί - Ἑσπερινός ἀπόδοσης.	18:00
25/10/2026	ΚΥΡ.	Μαρκιανοῦ & Μαρτυρίου μαρτ. - Ταβιθάς	Θεία Λειτουργία	7.30 π.μ.
28/10/2026	ΤΕΤ.	Αγ. ΣΚΕΠΗΣ Ὑπεραγίας ΘΕΟΤΟΚΟΥ Μαρίας	Θεία Λειτουργία	7.30 π.μ.

ΙΕΡΑ ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΣΗ

Ἐξομολόγηση γίνεται: Μόνο κάθε **Τετάρτη ἀπὸν. 17:00-20:00 & Πέμπτη 10:00-14:00**

«Σημειώσεις»

(I) Συχνά στο παρεκκλήσι μας τελούνται αghρυπνίες, Θεία Λειτουργία, ἀκολουθίες, & ἄλλες ἐκδηλώσεις οἱ οποίες δεν περιλαμβάνονται στο μηνιαῖο προγραμματισμὸς μᾶς. Ὅσοι ἐπιθυμεῖτε νὰ ενημερωθετε γι αὐτές με SMS, παρακαλοῦμε ζητήστε το.

(II) Ἑσπερινός τελείται στις **18:00 μόνον τις παραμονές** (προηγούμενο ἀπόγευμα) κάθε λειτουργίας

Ἀπιστία καὶ θεία συγκατάβαση

π.Βασίλειος Ι. Καλλιακμάνης

α) Ἡ θεία συγκατάβαση ὡς συνέχεια τοῦ μυστηρίου τῆς θείας κένωσης δὲν περιορίζεται στὸν Σταυρὸ καὶ τὴν ταφή. Συνεχίζεται καὶ μετὰ τὴν Ἀνάσταση. Ὁ ἀναστάς Κύριος δὲν ἤλθε νὰ ἐπιβάλλει βιαίως τὸ χαρμόσυνο μήνυμα τῆς Ἀναστάσεως στοὺς ἀνθρώπους. Οὔτε τοὺς ὑποχρέωσε νὰ τὸ

ἀσπασθοῦν ἀπροϋπόθετα. Ἀποδέχεται καὶ ὡς δοξασμένος Κύριος νὰ γίνεи ἀντικείμενο ἔρευνας. Αναγνωρίζει στὸν Θωμᾶ τὴ λογικὴ ἀδυναμία νὰ πιστέψει καὶ συγκαταβαίνει γιὰ μία ἀκόμη φορά στὴν ἀνθρώπινη ἀμφισβήτηση.

β) Ἄς δοῦμε ὅμως συνοπτικὰ τὸ περιεχόμενο τοῦ εὐαγγελίου, ὅπως περιγράφεται ἀπὸ τὸν εὐαγγελιστὴ Ἰωάννη (Ἰωάν. 20.19-29). Μετὰ τὴ σταύρωση καὶ τὴν ταφὴ τοῦ Ἰησοῦ οἱ μαθητὲς σκορπίστηκαν καὶ φόβος κατέλαβε τὶς ψυχές τους. Ὁ διδάσκαλός τους εἶχε θανατωθεῖ μὲ ἀτιμωτικὸ θάνατο. Καὶ οἱ ἴδιοι κινδύνευαν ἀπὸ τὴ μὴν τῶν γραμματέων καὶ Φαρισαίων. Συγχρόνως μὲ δυσπιστία ἄκουγαν τὶς διαβεβαιώσεις τῶν μυροφόρων γυναικῶν, ὅτι εἶδαν τὸν ἀναστημένο Κύριο.

γ) Κι ἐνῶ οἱ μαθητὲς τὸ ἐσπέρας τῆς Κυριακῆς ἦταν συναγμένοι στὸ ὑπερῶο «διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων», καὶ παρότι οἱ πόρτες ἦταν κλειστές, παρουσιάστηκε ὁ Κύριος καὶ τοὺς λέγει: «Ἡ εἰρήνη νὰ εἶναι μαζί σας». Ταυτόχρονα τοὺς ἔδειξε τὰ χέρια καὶ

τὴν πλευρά του. Οἱ μαθητὲς χάρηκαν ποὺ εἶδαν τὸν Κύριο. Στὴ συνέχεια φύσηξε στὰ πρόσωπά τους λέγοντας: «Λάβετε Πνεῦμα ἅγιον, ἐὰν συγχωρήσετε τὶς ἁμαρτίες κάποιου τοῦ εἶναι συγχωρημένες· ἂν δὲν τὶς συγχωρήσετε, θὰ μείνουν ἀσυγχώρητες». Ὁ Θωμᾶς δὲν ἦταν μαζί τους ὅταν ἦλθε ὁ Ἰησοῦς. Τοῦ εἶπαν οἱ ἄλλοι μαθητὲς: «Εἶδαμε τὸν Κύριο». Ἐκεῖνος ἀπαντᾷ: «Ἐὰν δὲν δῶ στὰ χέρια του τὸ σημάδι ἀπὸ τὰ καρφιά καὶ δὲν βάλω τὸ δάκτυλό μου σὲ αὐτὰ καὶ δὲν βάλω τὸ χέρι μου στὴν πλευρά του, δὲν θὰ πιστέψω».

δ) Ὑστερα ἀπὸ ὀκτὼ ἡμέρες ἦταν πάλι οἱ μαθητὲς συναγμένοι στὸ σπίτι καὶ ὁ Θωμᾶς μαζί τους. Ἐρχεται ὁ Χριστός, κι ἐνῶ οἱ πόρτες ἦταν κλειστές, στάθηκε στὸ μέσον καὶ τοὺς εἶπε: «Ἡ εἰρήνη νὰ εἶναι μαζί σας». Ἐπειτα λέγει στὸν Θωμᾶ: «Φέρε τὸ δάκτυλό σου ἐδῶ καὶ κοίταξε τὰ χέρια μου καὶ φέρε τὸ χέρι σου καὶ βάλε το στὴν πλευρά μου καὶ μὴ γίνου ἄπιστος ἀλλὰ πιστός». Ὁ Θωμᾶς ἀποκρίθηκε: «Ὁ Κύριός μου καὶ ὁ Θεός μου».

ε) Τὸ πρῶτο μέρος τοῦ εὐαγγελίου, ποὺ ἀναφέρεται στὴν ἐμφάνιση στοὺς μαθητὲς ἐκτός του Θωμᾶ, ἀναγινώσκεται σὲ διάφορες γλῶσσες στὸν ἑσπερινό τῆς Ἀγάπης τοῦ Πάσχα. Ὅταν κάποιος ζεῖ τὸ μυστήριο τῆς ὀρθοδόξου πίστεως καὶ ἡ καρδιά του γεύεται τὴ σταυροαναστάσιμη ἐμπειρία αἰσθάνεται τὴν ἀνάγκη νὰ τὴν ἐκφράσει καὶ πρὸς τοὺς ἔξω. Ἔτσι τὸ φῶς τῆς λαμπρῆς ἐκχέεται καὶ σὲ ἄλλους λαούς, φυλές καὶ γλῶσσες. Τηρεῖται, ἔστω συμβολικὰ μὲ τὸν τρόπο αὐτό, ἡ ἐντολὴ τοῦ Χριστοῦ πρὸς τοὺς μαθητὲς νὰ κηρύξουν τὴν Ἀνάσταση «εἰς πάντα τὰ ἔθνη». Ἡ βεβαιότητα γιὰ τὴν ἀλήθεια καθιστᾷ ἀναγκαία τὴ μαρτυρία τῆς πρὸς κάθε ἄνθρωπο καλῆς προαίρεσης. Στὰ λειτουργικὰ βιβλία περιλαμβάνεται τὸ σημερινὸ εὐαγγέλιο καὶ στὰ τουρκικὰ καὶ ἀπαγγέλλονταν ἐμμελῶς στὰ μέρη τῆς Μ. Ἀσίας, ὅπου προφανῶς ἔρχονταν καὶ τὸ ἄκουγαν Τοῦρκοι ἀλλὰ καὶ κρυπτοχριστιανοί.

στ) Ὁ ἀπόστολος Θωμᾶς ἀποτέλεσε στὸ διάβα τῶν αἰώνων τὸ σύμβολο τοῦ «ἀπίστου». Ὅμως, ὁ Θωμᾶς δὲν ἦταν ἄπιστος. Ἦταν εἰλικρινὴς ἀναζητητὴς τῆς ἀλήθειας. Ἡ ἀμφισβήτησή του ἦταν γνήσια. Δὲν εἶχε ιδεολογικὸ ὑπόβαθρο καὶ ἀντιχριστιανικὸ πνεῦμα. Γι' αὐτὸ καὶ ὁ Χριστὸς ἀνταποκρίνεται καὶ διαλύει τὶς ἀμφιβολίες του. Φανερῶνεται καὶ δὲν ἀρνεῖται νὰ ψηλαφηθεῖ ἀπὸ τὸν «ἄπιστο» μαθητὴ του. Τὰ λειτουργικὰ κείμενα κάνουν λόγο γιὰ «καλὴ ἀπιστία» τοῦ Θωμᾶ, διότι αὐτὴ γέννησε τὴ βέβαιη πίστη. Στὸ τέλος τοῦ εὐαγγελίου φαίνεται ὁ Κύριος νὰ ἐπιτιμᾷ τὸν Θωμᾶ. «Ἐπειδὴ μὲ εἶδες, πίστεψες», τοῦ λέει. «Μακάριοι ἐκεῖνοι ποὺ δὲν μὲ εἶδαν καὶ ὅμως πίστεψαν». Ἔτσι μακαρίζονται οἱ χριστιανοὶ ὅλων τῶν αἰώνων, ποὺ ἀποδέχονται καὶ βιώνουν τὸ κήρυγμα τῆς Ἀναστάσεως.

ζ) Ἴσως κάποιος ἀναρωτηθεῖ: Γιατί ὁ ἀναστημένος Χριστὸς ἐπέλεξε νὰ ἐμφανισθεῖ στοὺς μαθητές, τὸν Θωμᾶ καὶ τὶς μυροφόρες καὶ δὲν παρουσιάσθηκε κατευθείαν στοὺς σταυρωτὲς του, γιὰ νὰ πιστέψουν καὶ ἐκεῖνοι; Στὸ ἐρώτημα αὐτὸ ἀπαντᾷ ὁ ἱερός Χρυσόστομος: «Ἄν ὑπῆρχε ἐλπίδα νὰ τοὺς ἐλκύσει στὴν πίστη, δὲν θὰ ἀμελοῦσε νὰ φανερωθεῖ σὲ ὅλους. Κι αὐτὸ τὸ ἀπέδειξε ἡ ἀνάσταση τοῦ Λαζάρου, ποὺ ἦταν τέσσερις μέρες νεκρὸς καὶ τὸν ἀνέστησε μπροστὰ στὰ μάτια ὅλων. Παρὰ ταῦτα, ὄχι μόνο δὲν ἐλκυσθῆκαν στὴν πίστη, μὰ ἐξαγριώθηκαν ἐναντίον τοῦ Χριστοῦ, ὥστε ἤθελαν νὰ σκοτώσουν καὶ αὐτὸν καὶ τὸν Λάζαρο». Τέλος, τὸ γεγονὸς ὅτι ὁ «ἄπιστος» μαθητὴς θυσίασε μαρτυρικὰ τὴ ζωὴ του, γιὰ νὰ μεταφέρει τὸ ἐλπιδοφόρο ἀναστάσιμο μήνυμα στὰ βάθη τῆς Ἀνατολῆς, ἀποτελεῖ μία ἀκόμη μαρτυρία τῆς Ἀνάστασης καὶ δικαιώνει τὴ θεία συγκατάβαση.